

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ*'Ιδιωτῶν Δραχ. 60**Κοινοτήτων > 150**Διαφ. Οργανισμῶν > 150**'Εξετερικοῦ Δολλάρια 15**ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ**Γενικά ζητήματα δωρεάν. Σέριας δημοσιεύσεις, πλειστηρασμοί, ἀγγελίες κλπ. δεκ. 3 κατά στίχον**'Υπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
Τὰ κειρόγραφα δημοσιεύσεινα ἡ μῆ, δεν ἐπιστρέφονται.*

ΠΑΛΗΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΜΑΝΑ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ

Τοῦ κ. ΣΤΑΥΡ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Ἄπ' τὰ μεσάνυχτα ἀρχισε νὰ χιονίζῃ καὶ τὸ χιόνι, τιούπες, τιούπες τ' ἔριχνε κι' ὡς τὸ μεσημέρι τὸ εἶχε κάνει ἔνα γόνα, ἐκείνη τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων. Σπίτια, δέντρα, κάμπος καὶ βουνό, νόμιζες πὼς εἶχαν σκεπαστεῖ μὲν ἔνα ἀσπρο σεντόνι. Ὁλα εἶχαν νεκρωθεῖ. Τὰ πουλιά εἶχαν παλαβώσει νὰ τζιοίζουν καὶ νὰ χτυποῦν τα τζάμια τῶν σπιτιών, σᾶν νὰ γύρευαν νὰ βροῦν κάπου ν' ἀκούμπησαν, νὰ σαθοῦν καὶ νὰ φάν. Σπουργίτια, κοτούφια καὶ μαυροπούλια, εἶχε γεμίσει τὸ χωρὶο καὶ καλαϊκούδες κουνιασμένες κάτω στὶς σκεπαστὲς τῶν σπιτιών, χιονούσαν μὲ ἀγωνία τὶς μῆτες τους στὰ ἔντα.

Ἡ κίνησι στὸ χωρὶο ἦταν ἀραιά καὶ τὰ μαγαζιά, ποὺ περίμεναν νὰ ἔχουν κάποιο «ἀλεσβερίσ» καίνη τὴν μέρα, ἥταν ἀδεια. Νέκρα καὶ στὰ καφενεῖα στὸ παζάρι καὶ μένον τὸ σφυρὶ τοῦ Ἀντώνη τοῦ σιδηρᾶ, χιπούσης ρυθμικὰ πάνω στὸ ἀμύνι, σιάζοντας κάιοι πυρωμένοι σιδηρικὸ καὶ πιὸ πάνω ἀκουγόνταν ἢ μαχαίρια τοῦ Θαλύσση τοῦ χασάπη, ποὺ κομμάτια ἔνα σφαχτὸ καὶ καρτερούσησε τοὺς μονστερίδες.

Στὰ πλούσια τζιορμπατζίδικα σπίτια ἦταν ἄφθονα τὰ καλούδια, μὰ καὶ στὰ φτωχικὰ ἀναλόγως ἦταν οἱ προμήθειες γιὰ τὸ φαγοπότι. Μὰ καὶ γιὰ κείνους τοὺς φτωχικοὺς, ποὺ δὲν εἶχαν στὸν ἥλιο μοῖρα, ὑπῆρχε ἡ προστάτων, ἡ «Μάνα τῶν φτωχῶν» δπως τὴν λέγαν κι' ἦταν γνωστὴ στὸ χωρὶο Ἡ κυρὰ Μαρία ἡ Γιατρίνα. Ἄρχοντισα, ἀπὸ κούνια, μὲν ἐπιβλητικὸ παρουσιαστικό, ἀνὰ καὶ ποτὲ τῆς δὲν εἶχε νιώσει ἀτομικὰ τὴν φτωχεια, ἡ ψυχὴ τῆς ἦταν πάντα ἀφιερωμένη στὸν φτωχὸν καὶ τὸν ἀδυνάτον. Ἐπειδὴ τὸν θείον Μάλτες περιφερείας Κασσάνδρας δρίζομένου γύρωθεν μὲν ἀγροὺς κληρονόμων Ἀθανασίου Σχοινᾶ, Διαμαντή Ματαυτοῦ, Αἰκατερίνης χήρας Νικ. Παπαϊκονέμου, λάκκουν καὶ κτήματα Ἀγίου Δημητρίου, ἀξίας κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἔξι χιλιάδων 22 εἰκοσι δύο στρεμμάτων μετά τοῦ ἐν αὐτῷ ὑπάρχοντος φρέατος κειμένου εἰς θέσιν Μάλτες περιφερείας Κασσάνδρας δρίζομένου γύρωθεν μὲν ἀγροὺς κληρονόμων Ἀθανασίου Σχοινᾶ, Διαμαντή Ματαυτοῦ, Αἰκατερίνης χήρας Νικ. Παπαϊκονέμου, λάκκουν καὶ κτήματα Ἀγίου Δημητρίου, ἀξίας κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἔξι χιλιάδων 6.000 δραχμῶν 2) ἀγροὺς ἐκτάσεως πεντήκοντα περίπου στρεμμάτων 50 μετά τῶν ἐν αὐτῷ ὑπάρχοντων ἔλαιοισθέντων δύο καὶ ἔνα εἶναι καὶ λοιπῶν δένδρων ὡς καὶ μιᾶς κατεστραμένης καλύψης κειμένου εἰς θέσιν Πολυγυρίου περιφερείας Κασσάνδρας δρίζομένου γύρωθεν μὲν ἀγρούς Ἀχιλέως Κυπαρισσούδα, Δημητρίου Τριανταφύλλου, Ἀθανασίου Κάνστα, Ἰωάννη Μακρηγάνην κληρονόμων Δημητρίου Ἀλεξάνδρου κληρονόμων Χρίστου Τσελεπῆ, δάσος, κληρονόμων Δημητρίου Τζιντζού: Μαργαρίτη Σχοινᾶ, Χρ. Χασαπίδη, Βασ. Ἀθανασίδη, Χρ. Στου Παπαϊκολάου, κληρονόμων Ἀστερίου Κερμεντῆ ἀξίας κατὰ τὴν κατάσχεσιν 20.000 εἰκοσι χιλιάδων δραχμῶν, ἵνα τοῦ ἐκτελεστήριασμάτος πληρωθῆ ἡ ἐπισπεύδουσα, δι' ἔσωτην καὶ τοὺς ἀνηλίκους, ὡς ἑρόην, τὰ δέρια σεριές διανέμει τῆς ὑπὸ ἀριθμὸν 16]1956 ἀποφάσεως τοῦ κ. Προέδρου Πρωτοδικῶν Χαλκιδικῆς ἐπιδικασθέντα δὲ μετά τῆς σχετικῆς ἐπιταγῆς κοινοποιηθείσης τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1956 ἔτους ἐκ δραχμῶν 1475, τοὺς περαιτέρω τόκους καὶ τὰ ἔξιδα ἐπιδικασθέντα καὶ ἀπίταχθέντα τὰ τοιαῦτα τῆς κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ τῆς δρας μετά τὴν τελευταῖαν προσφράν, τοῦ σημείου τῆς κατακύρωσεως διδομένου διὰ σκηπανίου ἡ κώδωνος. Τὸ πλειστηριασμά κατατεθήσεται νομίμως, ἀλλως γενήσεται ἀναπλειστηριασμός διαπάνως καὶ κινδύνῳ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ διὰ τυχὸν ἐκνίκησιν τῶν πλειστηριαζομένων δικινήσιν, ἀτελή τούτων περιγράφηται δι' οἰνόηποτες ἀλλού λόγον. Ἡ ἐκτίμησις τῆς φερεγγυότητος τῶν προσερχομένων νὰ πλειοδικασθῶσι ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀνελέγεται κρίσιν μου. Ὡς πρώτη προσφορά ὑπό τῆς ἐπισπεύδουσας τοῦ 11/1 τῆς ἀξίας τῶν ἄνω ἀγρῶν ἔχειν τὸν μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ 1956 χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔκτου ἔτους, ἡμέραν Τρίτην. Ὁ Συμβολαιογράφος Γ. Θ. Μάρκελλος. Ἀκριβές διντύγραφον ἐν Κασσάνδρᾳ αὐθημερὸν δι συμβολαιογράφος Κασσάνδρας Γ. Θ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ

Τὰ ἀνάκτορα τοῦ τετράρχη Ἡορώδη Ἀντύπα, στὴ Μασσάβι τῆς Γαλλίας, ἦταν γεμάτα ἀπὸ τι λουκους καὶ ἀειωματούχους τοῦ Βασιλείου τοῦ αὐτῆς τὴν βραδύνα. Τοὺς εἶχε καλέσει γιὰ νὰ γιορτάσουν δύο ἔκτη, τὰ Βασιλικὰ γενέθλια τοῦ, μὲ δῆλη τὴν μεγάλης ἡμέρας τῆς γεννήσεως Θεοφάνεων.

Γιούδος τοῦ Μεγάλου Ἡορώδη, τοῦ τρομεροῦ ἔκεινου σφαγέα τῶν χιλιάδων ιηπίων τῆς Ιουδαίας, εἶχε στὸ αἷμα τοῦ καὶ στὴν ψυχὴ τοῦ κληρονομιά, τὸ ἔγκλημα! .

Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς τὸν προσκεκλημένους τοῦ, μὰ νέα γυναῖκα κινεῖ τὸν μανιασμὸ δλων. Καὶ πιὸ πολὺ ἀνάβει τὸν πόθο τοῦ Βασιλῆ-Ἡορώδη, ποὺ θάδινε δῆλο τοῦ Βασιλείου νὰ τὴν ἀποχήσῃ Μᾶδεν μπορεῖ!.. Εἶναι ἡ πανώρηση

ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ἐν Κασσάνδρᾳ καὶ εἰς τὴν ἐνταύθα διόδιο τοῦ οἰκιανὸς Ἀθανασίου Χριστοδούλου Σχοινᾶ σήμερον τὴν 18 δεκάτην δύδονταν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ 1956 χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔκτου ἔτους, ἡμέραν Τρίτην. Ὁ Συμβολαιογράφος Γ. Θ. Μάρκελλος.

— Ζαλώμη! ..
— Θὰ χορέψω γιὰ σένα, τοῦ λέει ἔκεινη Γιά σένα! ..
— Κι' δι' μοὺ ζητήσης, θάδαι δικό σου, τῆς ἀπαντᾶ δι παντούδην ναμος πατούσων..

— Τὸ δρκίσεσαι; τὸν ἔρωτα η Σαλώμη...

ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΑΣ

Η ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ= 60 =
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗΣ

νήτην τῆς Ἀργεντινῆς Μανούελ Ρόζας.

Ο πληθυσμὸς τῆς χώρας εἶναι κυρίως Ισπανικῆς καὶ ἵταλικῆς καταγωγῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ ποικίλων εὐωπαϊκῶν ἔθνων. Οἱ ἐντόπιοι φιλοπόλεμοι Ἰνδιάνοι ἔζελιπον τελείωσην πρὸ τοῦ 1832. Η Οὐρουγουάνη εἶναι πρωτίστως κτηνοτρόφοι καὶ ἀλλὰ καὶ γεωργικὴ χώρα. Ἐξαγεία ἔρια, κρέας, σῖτον, δέρματα καὶ πλ.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΟΥΑΗΣ

Η Παραγουάνη ἔχει 1.405.627 κατοίκους, 157.047 τετραγ. μίλια διαφ. ἔκτασιν καὶ πρωτεύουσαν τὴν πόλιν Ἀσονίδιον. Είναι χώρα θυελλώδης πολεμιστῶν, οἱ οποῖοι διεκδικοῦσαν κατὰ τὸν πόλεμον τῆς Τρικούπης (1866-1870).

Η περιοχὴ ποὺ δομούμεται σύμφωνα με τὸν Παραγουάνη ἀνεκαλύψθη τὸ 1520 ἀπὸ τὸν ἔξερενητὴν Ἀλέχιο Γκράθια, ενδισκόμενον εἰς τὴν υπηρεσίαν τῶν Πορτογάλων. Κατωκεῖ τὸ ἀπὸ πολυάριθμα φύλα Ινδιάνων πολεμιστῶν, οἱ οποῖοι διεκδικοῦσαν τὴν ομοιότερον τὴν θρησκείαν την Πορτογαλίαν. Τοῦ 1811 ἡ Παραγουάνη ἔξησφαλιστεῖ τὰ δικαιώματα τῆς εἰς τὴν Ισπανίαν. Τὸ 1806 οἱ Ἀγγλοί κατέλαβον τὸ Μπουένος Ἀλέχες ἐπέτρεψε τὴν ἔρουσιν τῆς οχυρωμένης πόλεως τοῦ Μοντεβίδεο διὰ νὰ παρεμποδισθῇ περαιτέρω διείσδυσις τῶν Πορτογάλων. Κατωκεῖ τὸ ἀπὸ πολυάριθμα φύλα Ινδιάνων πολεμιστῶν τὴν Πορτογαλίαν πολεμούσαν διὰ τὴν διαφοράν την θρησκείαν την Πορτογαλίαν. Τὸ 1844 ἔως τὸ 1826 πρόδεδρος-δικτάτωρ τῆς ήταν ο Χριστόφορος Λοπέζ. Τὸ διέδέχθη διάδοχος τοῦ θανάτου του διάδοχος ο Αριάνδρος Λοπέζ. Τὸ 1811 έως τὸ 1826 διέδέχθη διάδοχος τοῦ θανάτου του διάδοχος ο Αριάνδρος Λοπέζ. Τὸ 1844 έως τὸ 1826 πρόδεδρος-δικτάτωρ τῶν ήταν ο Χριστόφορος Λοπέζ. Τὸ 1811 έως τὸ 1826 διέδέχθη διάδοχος τοῦ θανάτου του διάδοχος ο Αριάνδρος Λοπέζ. Τὸ 1844 έως τὸ 1826 πρόδεδρος-δικτάτωρ τῶν ήταν ο Χριστόφορος Λοπέζ. Τὸ 1811 έως τὸ 1826 διέδέχθη διάδοχος τοῦ θανάτου του διάδοχος ο Αριάνδρος Λοπέζ. Τὸ 1844 έως τὸ 1826 πρόδεδρος-δικτάτωρ τῶν ήταν ο Χριστόφορος Λοπέζ. Τὸ 1811 έως τὸ 1826 διέδέχθη διάδοχος τοῦ θανάτου του διάδοχος ο Αριάνδρος Λοπέζ. Τὸ 1844 έως τὸ 1826 πρόδεδρος-δικτάτωρ τῶν ήταν ο Χριστόφορος Λοπέζ. Τὸ 1811 έως τὸ 1826 διέδέχθη διάδοχος τοῦ θανάτου του διάδοχος

